

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 198/10
19.01.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.М. и др, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 769/10 од 17.12.2010. године, подигнутом против правноснажних пресуда Окружног суда у Београду К. број 125/08 од 22.09.2008. године и Врховног суда Србије Кж. I број 112/09 од 17.02.2009. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, дана 19.01.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Уважењем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 769/10 од 17.12.2010. године УТВРЂУЈЕ СЕ да је правноснажним пресудама Окружног суда у Београду К. број 125/08 од 22.09.2008. године и Врховног суда Србије Кж. I број 112/09 од 17.02.2009. године, повређен закон – члан 369. тачка 5. ЗКП-а (члан 369. тачка 4. сада важећег ЗКП-а) у вези члана 56. и 57. Кривичног законика, у корист окривљених А.М. и Г.Д.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К. број 125/08 од 22.09.2008. године, окривљени А.М. и Г.Д. оглашени су кривим због: кривичног дела разбојништва из члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које им је утврђена казна затвора у трајању од по девет месеци, кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ-а за које им је утврђена казна затвора у трајању од по шест месеци и због по једног кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ-а за које им је утврђена казна затвора у трајању од по три месеца а окривљени Г.Д. и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. КЗ-а за које му је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана, па су осуђени и то: окривљени А. М. на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2007. године до 01.02.2008. године а окривљени Г.Д, на јединствену казну затвора у трајању од једне године и пет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2007. године до 01.02.2008. године.

Пресудом Врховног суда Србије Кж. I број 112/09 од 17.02.2009. године одбијене су као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљених А.М. и Г.Д. и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 769/10 од 17.12.2010. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 56. и 57. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и утврди да је наведеним пресудама повређен закон из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 56. и 57. КЗ-а у корист окривљених А.М. и Г.Д.

На поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, бранилац окривљеног Г.Д, адв. А.П. поднео је одговор са предлогом да се исти одбије као неоснован.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству окривљеног А.М. и његовог браниоца, адвоката С. К. и браниоца окривљеног Г.Д, адвоката А.П, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и окривљеног Г.Д. који није могао бити обавештен на адреси из списка предмета, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су правноснажне пресуде Окружног суда у Београду К. број 125/08 од 22.09.2008. године и Врховног суда Србије Кж. I број 112/09 од 17.02.2009. године донете уз учињену повреду кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП-а, важећег у време доношења ових пресуда (која повреда је

предвиђена одредбом члана 369. тачка 4. сада важећег ЗКП-а у смислу одредбе члана 100. Закона о изменама и допунама ЗКП-а – „Службени гласник Републике Србије“, број 72 од 03.09.2009. године), у вези члана 56. и 57. Кривичног законика, у корист окривљених А.М. и Г.Д.

Наиме, Врховни касациони суд налази да је најпре Окружни суд у Београду одлучујући о кривичној санкцији у напред цитираној пресуди прекорачио своја овлашћења која има сагласно одредбама члана 56. и 57. КЗ-а, јер је окривљенима за кривична дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ-а и разбојништво у покушају из члана 206. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ-а, утврдио казне затвора испод границе прописане законом.

Ово из разлога што је, одредбом члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, која је важила у време извршења предметних кривичних дела, за наведено кривично дело била прописана казна затвора у трајању од три до 15 година, која казна се применом одредби члана 56. и 57. став 1. тачка 2. КЗ (члан 57. став 1. тачка 3. сада важећег КЗ-а), могла ублажити до једне године, тако да није било законских могућности за ублажавање казне окривљенима испод овог законом прописаног минимума.

С`тога је Окружни суд у Београду тиме што је пресудом К. број 125/08 од 22.09.2008. године окривљенима А.М. и Г.Д. за кривично дело разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, утврдио казне затвора у трајању од по девет месеци, а за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, дакле испод посебног законом прописаног минимума од једне године затвора, поступио супротно одредбама члана 56. и 57. став 1. тачка 2. КЗ-а и на тај начин прекорачио овлашћења која има по закону учинивши у корист окривљених повреду кривичног закона из члана 369. тачка 5. ЗКП-а (сада члан 369. тачка 4. ЗКП-а), у вези члана 56. и 57. став 1. тачка 2. КЗ – а- (сада 57. став 1. тачка 3. КЗ-а).

Како је другостепени суд одлучујући о жалби надлежног јавног тужиоца изјављеној против првостепене пресуде исту одбио као неосновану, те није отклонио наведену повреду кривичног закона на коју се том жалбом суштински указивало, то је и тај суд учинио исту повреду кривичног закона у корист окривљених.

Налазећи, с`тога да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је уважањем захтева утврдио да је наведеним пресудама Окружног суда у Београду и Врховног суда Србије повређен закон у корист окривљених, недирајући у правноснажне пресуде против којих је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 425. став 2. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,

Бата Цветковић,с.р.